

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău (judecător A.Catană)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători N. Vascan, V. Bogoroș, A.Pahopol)

Dosarul nr.2ra-1727/14

ÎN C H E I E R E

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ

28 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Vera Macinskaia, Dumitru Mardari

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Gnaciuc Vadim împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2012, adoptate în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Gnaciuc Vadim împotriva Societății Internaționale de Asigurări „Moldasig” societate cu răspundere limitată și Sviridov Veaceslav privind încasarea prejudiciului material,

a c o n s t a t a t:

La 15 decembrie 2008 Gnaciuc Nicolae s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva întreprinderii mixte Societatea Internațională de Asigurări „Moldasig” societate cu răspundere limitată privind încasarea prejudiciului material.

În motivarea pretențiilor sale a reiterat că, Gnaciuc Nicolae la 27 aprilie 2008, se deplasa la volanul automobilului de model „Citroen C-5” cu n/î C MP 501. Din neatenția șoferului automobilului de model „Seat Marbella”, cu n/î C HP 104, la volanul căruia se afla Sviridov Veaceslav, și care fără, semnalul de schimbare a direcției s-a întors fără verificare dacă este virare sigură sau nu, ca rezultat a comis accident rutier. Susține că la locul accidentului a fost chemată poliția rutieră, care în urma circumstanțelor date, au constatat că accidentul de fapt s-a comis în urma încălcărilor regulilor de circulație care au și adus la comiterea accidentului rutier din vina și neatenția șoferului Sviridov Veaceslav. Consideră că răspunderea pentru prejudiciul cauzat automobilului de model „Citroen C-5” cu n/î C MP 50 în baza contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă îi revine Societății Internaționale de Asigurări „Moldasig” societate cu răspundere limitată.

Conform devizului de cheltuieli calculat de Î.M. „DAAC-Hermes” societate pe acțiuni prejudiciul constituie 44641 lei, care conform bonurilor de plată prezentate a fost achitată de către reclamant. În afara de aceste cheltuieli s-a achitat 2440 lei pentru procurarea anvelopelor.

În cadrul dezbaterilor judiciare reclamantul și-a modificat pretențiile acțiunii, solicitând încasarea din contul Societății Internaționale de Asigurări „Moldasig” societate cu răspundere limitată în beneficiul său a despăgubirii restante în sumă de 19996,16 lei și din contul lui Sviridov Veaceslav în beneficiul său a despăgubirii

restante, care reiese din gradul de uzură, în sumă de 7931,44 lei, totodată solicitând încasarea proporțională de la copârți a cheltuielilor de judecată, care constituie din taxa de stat în mărime de 838 lei și cheltuieli pentru servicii juridice în mărime de 2600 lei.

Pe parcursul examinării acțiunii s-a dispus subrogarea calității procesuale a reclamantului Gnaciuc Nicolae cu Gnaciuc Vadim.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 18 februarie 2010 acțiunea a fost admisă integral. A fost încasat din contul Societății Internaționale de Asigurări „Moldasig” Societate cu Răspundere Limitată în beneficiul lui Vadim Gnaciuc prejudiciului material în mărime de 19996,16 lei, din contul lui Sviridov Veaceslav în beneficiul lui Vadim Gnaciuc prejudiciului material în mărime de 7931,44 lei și încasat în mod solidar din contul Societății Internaționale de Asigurări „Moldasig” societate cu răspundere limitată și Sviridov Veaceslav în folosul lui Vadim Gnaciuc taxa de stat în mărime de 838 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 2600 lei, în total suma de 3438 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2011 a fost respins apelul declarat de către Societatea Internațională de Asigurări „Moldasig” societate cu răspundere limitată și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 02 noiembrie 2011 s-a admis recursul declarat de Societatea Internațională de Asigurări „Moldasig” societate cu răspundere limitată, s-a casat decizia Curții de Apel din 26 ianuarie 2011 și s-a restituit pricina spre rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2012 s-a admis apelul declarat de către Societatea Internațională de Asigurări „Moldasig” societate cu răspundere limitată, s-a casat hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 18 februarie 2010 și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Gnaciuc Vadim împotriva întreprinderii mixte Societatea Internațională de Asigurări „Moldasig” societate cu răspundere limitată și Sviridov Veaceslav privind încasarea prejudiciului material s-a respins.

La 31 octombrie 2013, Gnaciuc Vadim a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2012, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii judecătorei Centru mun. Chișinău din 18 februarie 2010.

În motivarea recursului a reiterat că soluția instanței de apel este nefondată deoarece a interpretat în mod eronat legea și nu a elucidat circumstanțele relevante pentru soluționarea pricinii. Recurentul consideră, că instanța de apel nu a apreciat obiect toate probele cercetate în ședința de judecată, nu le-a dat o apreciere corectă. La examinarea apelului ca argument a soluției a fost constată doar existența unei singure probe, aceasta nefiind veridică și pertinentă. A solicitat repunerea în termen invocând faptul că instanța de apel i-a expediat decizia pe o adresă greșită din care motive nu a fost recepționată. Despre soluția instanței de apel a aflat în cadrul procesului civil privind întoarcerea executării.

Prin referința depusă la 19 mai 2014 Societatea Internațională de Asigurări „Moldasig” societate cu răspundere limitată. A invocat că temeiurile cererii de recurs sunt neîntemeiate și nefondate, recursul declarat fiind tardiv. Compania de asigurări

și-a îndeplinit pe deplin obligațiunile de asigurare, fapt confirmat și prin semnarea acordului de despăgubire. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 31 octombrie 2013 este depus în termen.

În conformitate cu art.432 Cod de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Potrivit art. 437 alin.(1) lit. f) Cod de Procedură Civilă cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate”. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) Cod de Procedură Civilă. Astfel, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și ar putea fi încadrate temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) Cod de Procedură Civilă, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 Cod de Procedură Civilă aplicabil recursului.

Astfel, instanțele investite cu judecarea fondului au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Gnaciuc Vadim în esența lor sînt expuse supra circumstanțelor de fapt și nu de drept, căroră instanța de fond le-a dat o apreciere corectă conform cerințelor art. 130 Cod de Procedură Civilă.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de Procedură civilă.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții 3 contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Gnaciuc Vadim nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de Procedură Civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Gnaciuc Vadim se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari